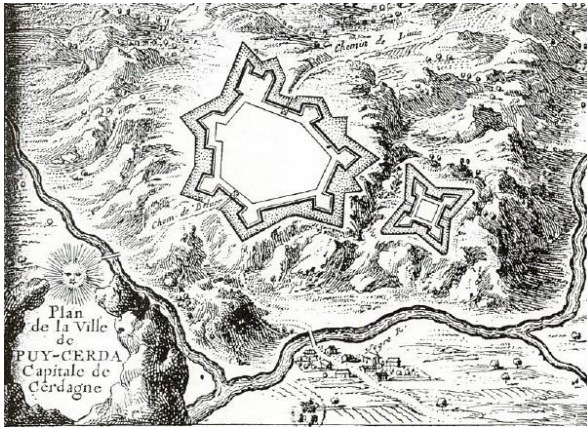

LES MURALLES I LES NOU PORTES DE PUIGCERDÀ

No hi ha dubte que Puigcerdà sembla una població més nova del que és en realitat. Els comptats vestigis d'altres temps i l'estructura del nucli antic són les úniques proves de l'antigor. Molt menys es podria afirmar sense tenir-se indicis certs, que hagués sigut emmurallada.

El 1181, el Rei Alfons I li concedia el privilegi de la quèstia lleuda i peatge, tot manant que es murallés. Sembla que aquell primer projecte era molt ambiciós, ja que el circuit havia d'arribar al Pla de Rigolisa. Tot i trobar-se avançades les obres, però, pareix que es desestimà el projecte vers el 1270, portant-se a terme un tancat molt més reduït que passava aproximadament pels actuals carrers de Sant Agustí, coronel Molera, patis dels col·legis, font d'en Llanes, Beates i pla d'en Fort.

El monarques i el mateix consolat o ajuntament donaven tot un seguit de provisions i normes adreçades a la construcció i urbanització entorn de la muralla, com ara que no es podia construir al seu costat o que ningú no utilitzés les valls o fossats per a altres activitats. També, que es fessin torres, trinxeres o barbicanes i, fins i tot, es concedí la possibilitat de cobrar una cisa per al seu finançament. Malgrat tot, les obres no anaren de pressa i, per tal motiu, el 1342 el monarca feia pressió perquè s'invertissin més diners. D'altra mena d'impostos o exaccions es varen concedir per part dels reis per tal de fer millores o reformes.

La fermesa de la muralla ha anat restant ben palesa al llarg dels segles, aguantant moltíssim atacs i intents d'assalts i, malgrat sucumbir en comptades ocasions, en d'altres, tot i el bombardeig, ha resistit. La darrera muralla, ja no tan forta com els anteriors, es va començar a enderrocar el 1880 tot cercant l'obertura de la població.

Al llarg del temps hi ha hagut diverses portals, podent-ne comptar nou. El del castell, el qual es trobava quelcom apartat de la vila, prop de la font del Cúcuru; el de Querol, prop del castell; el del Call o framenors; no lluny de la del Querol; el de la Morera a la confluència de la plaça Barcelona amb el carrer dels Ferrers; el de Llivia o predicadors, al final del carrer Alfons I; el de França o d'Escoles Pies, tocant a l'institut d'Ensenyament; el d'Age, dessota la font d'en Llanes; el d'en Calva, per la plaça del Sol i el de la Barrada a ponent, probablement a la confluència del carreró que baixa pel costat de l'hotel Maria Victòria.

Bibliografia: Quaderns de la Revista de Girona. Núm. 41
Sèries: Monografies locals (Núm. 23)
Biblioteca Comtat de Cerdanya.